

Árpádházi Szent Erzsébet himnusza

Óh, Árpádházi Szent Erzsébet!	Óh, elhagyatottak Patrónája
Te hozzád száll forró imánk,	Szent égi jóság, tiszta fény,
Nyomorba, gyászba hullott néped,	Egy koldús ország népe vár ma
Ma Téged hív, tekints miránk!	Könnyekbe fúló életén,
Fogadd szívednek jóságába	Hogy mindennapi kenyerünket
Elhagyott, árva népedet,	Rózsákká váltóztassad át
Lebegjen oltalmad palástja	S könnyünkön át, minket sze-
Elborult életünk felett!	[münk vet,
	Lássunk még boldogabb hazát.

Óh, Árpádházi Szent Erzsébet,
 Szeretet, jóság harmatja,
 Add vigaszán egy szent remény-
 [nek,
 Hogy megvirrad itt valaha,
 Hogy lesz itt még egy boldog
 [élet,
 Nem leszünk mindig koldúsok
 És szegény, árva magyar néped
 Virulni, élni, győzni fog!

Palasovszky Béla.

Magyar katonák!

Felétek küldöm ifjú szívemet,
 amerre lép a végtelen menet;
 hol dal harsan, — hol bakancsok alatt
 döng a föld és új tavasz fakad;
 hol kinyitnak a hervadt violák —
 Katonák! Ó, magyar katonák!

Felétek küldöm ifjú szívemet:
 Aranykalászos-róna integet
 s benne bűg az estharang szava;
 lányok álma, csókja, sóhaja,
 kaszák pengése: új magyar világ —
 Katonák! Ó, magyar katonák!

Felétek küldöm ifjú szívemet, —
 Felétek száll a múlt, mint üzenet,
 ha atyák korhadtt, porló csontjai
 megindulnak zászlót bontani,
 hol szélben zúgnak a kárpáti fák!
 Katonák! Ó, magyar katonák!

Vasvári István.